

N:o 218.

Af Herr **J. A. Bovin:** *Om en årlig fyllnadspension af 600 R:dr åt förre Sekreteraren i Kongl. Krigskollegium Johan Reinhold Öfverström.*

Vid Krigskollegii ombildning i slutet af år 1865 till en Arméförvaltning blef Kollegiets sekreterare Johan Reinhold Öfverström, som i sådan egenkap hade från 1858 års början åtnjutit dels ordinarie lön 2,400 R:dr, och dels s. k. provisorisk aflöningsförhöjning med 1,100 R:dr, tillsammans 3,500 R:dr, uppförd på indragningsstat till endast det förra beloppet. Detta Kongl. Maj:ts beslut kan visserligen, strängt taget, anses fullt rättsenligt med den oförmälda regleringen, hvarigenom de embetsverk, om hvilkas ombildning fråga uppstått, icke heller sedermera fingo förhöjningen uppförd på ordinarie stat; likasom inskränktheten af de tillgångar, som funnits för indragningsstaten, torde manat till deras aldra sparsammaste användande. Men om, utan att således det ringaste klandra Kongl. Maj:ts beslut, härvid får i betraktande komma: att 1858 års Ständer bestämt pensionsrätten på Allmänna Indragningsstaten äfven i förhållande till provisoriska lönen, hvarigenom pensionsrätten vid Öfverströms sekreteraretjänst utgjorde 3,000 R:dr, hvilket belopp han således fått såsom pension tillträda, derest icke hans tjänst hade upphört, innan han uppnått pensionsåren; att den provisoriska förhöjningen således väl i någon mån bör tillerkännas bättre rätt än ett vanligt tjänstgörings-arfvode, desto heldre som personalerna vid de embetsverk, som haft lyckan att icke stå på listan för omreglering, numera fått samma förhöjning tillräknad ordinarie lönen; att, med afseende på Ständernas nyssnämnda pensionsreglering, det svårigen kan antagas hafva varit meningen, att, om vid ett embetsverks reorganisation en gammal tjänsteman blefve indragen och hans pensionsrätt vore högre än den gamla lönen, han borde på indragningsstaten till denna sednare återföras; samt att Öfverström nu har mer än 30 tjänstår, 23 år innehaft sekreteraretjänsten, deri han blifvit utmärkt väl vitsordad, är obemedlad, har talrik familj och är sjuk-

lig, i följd hvaraf han icke lämpligen kunnat ingå vid tjänst på Arméförvaltningens nya stat; synes det mig vara åtminstone särdeles billigt, att han kommer i åtnjutande af ett belopp, som motvarar pensionsrätten vid hans tjänst eller 3,000 R:dr; hvadan och då Öfverström lär vara den ende, som, genom verkets ombildning, gått miste af något utaf förut egande aflöning, samt denna fråga är i sitt slag den enda, som hittills förekommit, och äfven af detta skäl torde förtjena ett synnerligt afseende, jag vågar vördsamt föreslå,

att Riksdagen, med dess vidsträcktare myndighet i fråga om dispositioner på Allmänna Indragningsstaten, täcktes derifrån åt Öfverström anvisa en fyllnadspension af 600 R:dr årligen, att beräknas och utgå från början af år 1866.

Jag anhåller om remiss härå till Stats-Utskottet, samt att dit kunde få medfölja de härjemte fogade handlingar i denna fråga.

Stockholm den 29 Januari 1867.

J. A. Boyin.

N:o 219.

Af Herr J. A. Boyin: Om beviljande af anslag för norra jernvägsstambanans fortsättande öfver Sala.

Vid de tvänne sistförflutna riksdagarne hafva tvänne Riks-Stånd för deras del anslagit medel till den norra stambanans fortsättande från Upsåla till Sala och vidare i nordlig riktning, ehuru till följd af utgången vid omröstningarne i förstärkt Stats Utskott, der de äskade beloppen med några få rösters öfvervigt blifvit afslagna, frågan vid nämnda riksdagar förfallit. Frågan om norra stambanans fortsättande är likväl af den natur att den icke kan eller får förfalla förr än densamma blifvit på ett tillfredsställande sätt löst; och då jemväl under innevarande riksdag såväl genom Kongl. Proposition som genom enskilde riksdagsmäns motioner anslag blifvit äskade till byggande af jernvägar samt fråga om norra jernvägens fortsättande såväl till följd af frågans ålder, som med tillbörligt afseende på den högst betydliga del af Riket, hvars stora be-